

בש"פ 7406/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7406/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר המשיב מעבר לששה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 וסעיף 10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול) השתל"א - 1971

תאריך הישיבה: כ"ב באלול התשע"ו (25.9.2016)

בשם המבקשת: עו"ד איתמר גלבפיש

בשם המשיב: עו"ד ניר אלפסה

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר שנייה של המשיב מעבר ל-6 חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 וסעיף 10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, ב-45 ימים, החל מיום 26.9.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 12.2.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב, קטין כבן 17 כיום, אשר תוקן ביום 29.3.2016 כך שהוסף גם אביו של המשיב כנאשם 2 לאחר שאותר. המשיב מואשם בשלושה פרטי אישום, שעניינם בסכסוך על רקע לא ידוע שהתגלע בין המשיב לבין מספר קרובי משפחה אחרת (להלן: בני המשפחה) במהלך חודש יוני 2015.

בפרט האישום הראשון מיוחס למשיב כי איים בשיחת טלפון על אחד מבני המשפחה, וכשנפגשו בני המשפחה והמשיב בעקבותיה, הצמיד המשיב סכין לאחד מהם וחתך את חזהו, ואף בעט בראשו של אחד האחרים עד שנמלטו מהמקום בעוד המשיב ממשיך לקרוא איומים מעל ראשם. בגין מעשיו אלה הואשם המשיב בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות ואיומים לפי סעיפים 334, 335(א)(1) ו-2(2) ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

בפרט האישום השני מיוחס למשיב עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 לחוק בנסיבות סעיף 382(א) לחוק, משהמשיב הכה את אחד מבני המשפחה ולחץ על גרונו יחד עם שניים מבני משפחתו ששהו עמו באותה עת, וזאת בעקבות הגעתו של אותו בן משפחה לביתו של המשיב בניסיון לברר את פשר המסרים המאיימים שקיבל ממנו דרך אחרים.

בפרט האישום השלישי מיוחס למשיב עבירת רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק, שלוש עבירות של ניסיון לרצח לפי סעיף 305 לחוק, עבירת קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק ושתי עבירות חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 329(א)(1) ו-2(2) לחוק; זאת לאחר שבשני אירועים תקף המשיב בסכין את בני המשפחה ואחרים ששהו עמו ודקר ארבעה מהם, כאשר האירוע השני, בו היה מעורב גם אביו של המשיב ותוכנן עמו, הסתיים במותו של אחד המותקפים לאחר שהמשיב דקר אותו דקירה קטלנית אחת בחזהו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, בהתבסס על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, וכן לאור חומרת העבירות המיוחסות לו כמו גם בשל חשש לשיבוש הליכי משפט משהמשיב נמלט ואותר רק 10 ימים לאחר ביצוע העבירות. לבקשת בא כוח המשיב, נערך למשיב תסקיר אשר לא המליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר. הבדיקה הפסיכולוגית שנערכה למשיב העלתה כי מדובר בנער בעל יכולת שכלית ושליטה עצמית תקינה וכן שיפוט מוסרי נורמטיבי, אך הוא בעל אינטליגנציה חברתית נמוכה מהנורמה ובעל נטייה לחד-צדדיות בשיפוט המוסרי העלולים להביאו במצבים מסוימים להתנהגות מוקצנת. שירות המבחן מצא כי נוכח מורכבותו של התיק, החלופה הקיימת היחידה היא שילובו של המשיב במעון נעול, אך זו איננה אפשרית לאור תור ההמתנה הארוך למעונות הנעולים וההעדפה הניתנת בהם לנערים עם פוטנציאל שיקומי, אשר לגישת שירות המבחן איננו קיים בעניינו של המשיב נוכח תקופת המאסר הממושכת הצפויה לו, אם יורשע.

4. ביום 19.7.2016 הורה בית המשפט המחוזי לנוער הנכבד על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, נוכח עוצמתה המשמעותית של המסוכנות העולה ממנו והחשש המשמעותי שיימלט מאימת הדין.

5. ביום 8.9.2016 הורה בית משפט זה, לבקשת המדינה, על הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 12.8.2016 (בש"פ 6151/16, השופט ח' מלצר). לצד זאת הורה בית המשפט להוסיף את שמו של המשיב לרשימת ההמתנה למעונות הנעולים, בעיקר נוכח גילו הצעיר והעובדה שאין לו עבר פלילי חלוט עד כה, וכן בשל קצב ההתנהלות בהליך העיקרי בו טרם החלה שמיעת ההוכחות.

6. לפני בקשת המדינה להאריך ב-45 ימים נוספים את מעצרו של המשיב לאור מסוכנותו הגבוהה, הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו בכתב אישום זה וכן מהעבירות המיוחסות לו בכתב אישום נוסף שהוגש בעניינו בגין עבירות שוד. המדינה מדגישה כי גם התסקיר שהוגש בעניינו של המשיב לא המליץ על שחרורו ממעצר. עוד מציינת המדינה כי קיים חשש כבד משיבוש הליכי משפט אם ישוחרר המשיב, הן משום שהוא עצמו נעצר לאחר 10 ימי הימלטות, הן משום ששני מעורבים נוספים במעשים המתוארים בכתב האישום עודם בגדר נמלטים וטרם אותרו. לבסוף צוין כי התיק קבוע לדיון הוכחות ביום 26.9.2016.

7. בדיון לפני היום חזר בא כוח המדינה על נימוקי הבקשה, תוך שהודגש כי נוכח המסוכנות הגבוהה מאוד של המשיב המדינה מסתייגת מהאפשרות להחזקת המשיב במעון נעול וסבורה שהוא צריך להיות במעצר. אשר להתקדמות ההליך, צוין כי העיכוב נבע תחילה מבקשות דחיה שהגיש בא כוח המשיב, ולאחר מכן בקשת דחיה והודעת התפטרות של בא כוח הנאשם השני בתיק (אביו של המשיב).

מנגד, טען בא כוח המשיב כי עיקר העיכוב אינו נזקף לחובת המשיב וכי דיוני ההוכחות לא צפויים להתחיל בתקופת ההארכה המבוקשת, ועל כן יש להחזיר את הענין לבית משפט קמא לשם בקשת תסקיר עדכני לגבי הצבתו של המשיב במקום מועדף ברשימת ההמתנה למעון נעול.

דיון והכרעה

8. דין הבקשה להתקבל.

9. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 5457/16 מדינת ישראל נ' חנניאייב (12.7.2016)); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016)). ומשמדובר בעניינו בנאשם קטין, יש מקום לבחון במשנה תוקף את האפשרות של חלופת מעצר, ככל שניתן לאתר חלופה שלא יהיה בה כדי לסכן את שלום הציבור ולענות על החשש לשיבוש ההליך. עם זאת, כפי שנקבע לא פעם, קטינות אינה מקנה חסינות, ובהעדר חלופה הולמת לא יהא מנוס ממעצרו של הקטין מאחורי סורג ובריא.

10. קשה להפריז בחומרת המעשים בהם מואשם המשיב. המדובר בשורה של מעשים המצביעים בעליל על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. ספק רב בעיני אם בנסיבות המקרה דן תצלח חלופה של מעון נעול, אך מכל מקום, ענין זה ייבחן ככל שאפשרות כזו תעלה על הפרק. בנסיבות אלה, למרות התמשכות מסוימת של ההליכים כאמור, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב. יש לקוות כי יעשה מאמץ על ידי כל הצדדים להאיץ את קצב התקדמות הדיונים בתיק.

11. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב-45 ימים, החל מיום 26.9.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ב באלול התשע"ו (25.9.2016).

שׁוֹפֵט
